

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā un, apstrīdētajā lēmumā identificējot atsaucis sistēmu, nav pienācīgi norādījusi pamatojumu.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā un, apstrīdētajā lēmumā nepareizi raksturojot grupas finansēšanas atvieglojumu kā atkāpi no normālas atsaucis sistēmas darbības, neesot pienācīgi norādījusi pamatojumu.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā, jo apstrīdētajā lēmumā esot konstatēts, ka grupas finansēšanas atvieglojums diskriminē tirgus dalībniekus.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā, jo apstrīdētajā lēmumā esot secināts, ka grupas finansēšanas atvieglojums neesot attaisnojams ar atsaucis sistēmas raksturu un vispārējo struktūru.

Prasība, kas celta 2019. gada 29. oktobrī – PL/Komisija

(Lieta T-728/19)

(2020/C 19/68)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PL (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2019. gada 13. augusta un 26. septembra lēmumus, ar ko daļēji ir atteikta piekļuve dokumentiem, kas minēti prasītāja 2018. gada 4. decembra pieteikumos un apstiprinošajos pieteikumos, kas reģistrēti 2019. gada 28. februārī, pamatojoties uz izņēmumu saistībā ar personu privātās dzīves un neaizskaramības aizsardzību, kurš paredzēts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2019. gada 29. oktobrī – Arris Global/Komisija

(Lieta T-731/19)

(2020/C 19/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Arris Global Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: J. Lesar, Solicitor, un K. Beal, QC)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu (2019. gada 2. aprīlis) par valsts atbalstu SA.44896, ko Apvienotā Karaliste īstenojusi attiecībā uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu grupu finansēšanas atbrīvojumu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza deviņus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 1. punktu un/vai pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā vai vērtējumā, izvēloties atsaucē sistēmu nodokļu režīma analīzei. Komisijai esot bijis jāizskata atsaucē sistēma kā AK sabiedrību ienākuma nodokļa sistēma, nevis kā tikai kontrolēto ārvalstu uzņēmumu (*controlled foreign companies*, turpmāk tekstā – “CFC”) sistēma.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu un/vai pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā vai vērtējumā, izvēloties kļūdainu pieeju CFC sistēmas analīzei. Apstrīdētā lēmuma (124.) līdz (126.) apsvērumā Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka AK 2010. gada Likuma par nodokļiem (starptautiskie un citi noteikumi) [UK's *Taxation (International and Other Provisions) Act*] likuma 9.A sadaļas 9. nodaļas normas ir atkāpe no tā 5. nodaļā noteiktā vispārējā nodokļu samaksas pienākuma.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu, apstrīdētā lēmuma (127.) līdz (151.) apsvērumā konstatējot, ka selektivitātes kritērijs bija izpildīts ar to, ka pret uzņēmumiem faktiski un juridiski salīdzināmās situācijās bija atšķirīga attieksme.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka atbrīvojums 75 % apmērā saskaņā ar AK 2010. gada Likuma par nodokļiem (starptautiskie un citi noteikumi) 3711D pantu ir attaisnojams ar nodokļu sistēmas raksturu un vispārējo struktūru.
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots, ka nodokļa maksāšanas pienākuma noteikšana tiem CFC, kuri atbilst 9. nodaļā ietvertajiem uzņēmumiem, kā kategorijai, pārkāptu prasītājas brīvību veikt uzņēmējdarbību pretēji LESD 49. pantam.